

ALBA CA ZAPADA

- povestitori
- Alba ca Zapada
- regele
- vanatorul
- piticii
- domnitele
- oglinda
- imparateasa
- printul

POVESTITORII:

A fost odata ca niciodata
Intr-o tara-ndepartata
Un palat ca in povesti,
Cu steaguri mari, imparatesti
Si domnite la feresti.

A fost o dulce-mparateasa
Ce, sprijinita la fereastră,
Broda cu firul si cu gandul,
Care-i inconjura pamantul;
Visa o fata intre fete
Cu negru de-abanos in plete
Cu pielea alba ca zapada
Cu buza roză ca pomada.

Si visul ei se-adeveri.
Cand anul fu de se-mplini
Si-asa, cum din povesti se stie,
E scurta orice bucurie.
Si jalea vine, nu se lasa,
Vine-n palat la-mparateasa...
Aceasta moare si-n palat
Un an de doliu s-a lasat.

Alba ca Zapada crestea,
Din visul mamei se-ntrupa:

Frumoasa fata-ntre craiese,
Cu nume mandru de printese
O lume-ntreaga ii spunea
Ca ea nu este nimenea.

Dar imparatul, ca-mparat,
Curand, din nou, s-a insurat.
Cu o frumoasa-mparateasa
Cu chip curat, cu strai ales,
Cu suflet negru, ne-nteles,
Cu inima de vrajitoare
Ce ar dori ca ea sub soare
Sa fie fara-asemanare.

Se deschide cortina; imparateasa sta pe tron iar domnitele danseaza
in jurul ei.

IMPARATEASA:

Din dans, domnite, va opriti,
Si chipul meu sa il priviti.
Imi dati si-oglanda fermecata
Ca sa privesc in ea indata.

Oglinda, oglinjoara,
Cine-i cea mai frumoasa din tara?

OGLINDA:

Regina mea, frumoasa esti
Ca soarele din zori de zi;
Dar Alba ca Zapada
Te-ntrece de mii si mii de ori.

IMPARATEASA- se ridica:

Minti, oglinda blestemata
Ca nu e in tara toata
Faptura mai minunata
Ca a ta imparateasa.

Spuneti, domnitele mele,
Cine-i mandra intre stele?

Cine e cea mai frumoasa,
Cine e cea mai aleasa?

DOMNITELE:

Stai si nu te supara,
Asculta si vorba mea,
Nimenea in lumea mare,
Mai frumoase maini nu are.

Parul tau e minunat
Cand e proaspat pieptanat.

Inima ti-e generoasa
Cum e tara mea frumoasa.

Chipul tau e maiestuos,
cum sa nu fie frumos?
Hai, nu mai sta suparata
Intra-n joc cu noi, indata!

IMPARATEASA:

Adevar graiti, domnite?
Voi juca si voi canta,
Dup-aceea pe oglinda
Iarasi o voi intreba:

Oglinda, oglinjoara
Cine-i cea mai frumoasa din tara?

OGLINDA:

Frumoasa esti regina mea,
Ca cea mai mandra floare,
Dar Alba ca Zapada
E mai incantatoare.

IMPARATEASA:

Ce spui? Dar e ingrozitor,
Sariti, sariti,
Simt c-am sa mor!

Dar bine, scumpa oglinjoara
Voi dovedi ca-n asta seara
Ca o stapana, poruncesc
Si toti sa faca cum doresc.
Si, ca dovada, va spun, iata
Sa vina vanatoru-ndata!

VANATORUL:

Care e porunca, fiinta luminata?

IMPARATEASA:

Porunca este ca indata,
In noaptea cea intunecata,
Pe Alba ca Zapada sa o duci
In mijlocul padurii vechi de nuci
Si s-o omori, ca sa fiu iara
Cea mai frumoasa-n asta tara!

VANATORUL:

Dar fie-ti mila, vitrega fiinta
Asa ceva e fara-ngaduinta!

IMPARATEASA:

Porunca mea sa fie
Dusa la-mplinire
Cu multa prisosinta.
Iara, ca dovada-ntreaga
De buna ta credinta,
Inima printesei
Adu-o-mparatesei!

Se lasa cortina si in fata ei apare vanatorul cu Alba ca Zapada.

VANATORUL:

Te du-n padure, fata mea,
Sa te ucid nu voi putea,
Mi-e mila de-al tau chip frumos
Si vreau sa-ti fiu de folos :
Mergi in padure, unde-i vrea,

Palatul nu-l mai cauta.

Ramai cu bine, fata mea,
Te du de-acuma, nu mai sta!

POVESTITOR :

Singura si parasita,
In padurea nesfarsita
Biata fata alerga
Adapost spre-a cauta.
Iata ca spre amurgit,
O casuta a zarit;
Chipul ei s-a luminat
Si spre casa s-a-ndreptat.

Se deschide cortina....

ALBA CA ZAPADA:

Ce mirare, ce-ntamplare,
Cine sta aicea oare?
In casuta cea curata
Din poiana minunata?

Este cineva aici?

Doamne cat sunt de micute
Aceste linguri si cescute!
Sapte sunt la numar toate,
N-am de cine ma ruga
Ca sa-mi dea cate ceva.
Din zori de zi am umblat
Dar mancare n-am aflat
Putin lapte o sa iau...
Apa din pahar sa iau...
Sa ma culc doar un picut
Pe acest frumos patut.

POVESTITOR :

Dormi usor, frumoasa fata...
Si asa cum e-n poveste
Inainte mult mai este...

Iata, vin, cantand in cor,
Dupa ziua cu mult spor
Sapte oameni, mititei,
Vin piticii voinicei!

Vin piticii cantand:

Venim, venim, spre casa ne grabim
Cu drag si spor noi am lucrat
Din zori pana-n seraf!

PITIC 1: Pe-al meu scaun minunaf
Cineva strain a stat!

PITIC 2: Si la farfuria mea
Parc-a umblaf cineva!

PITIC 3: Painea cine mi-a imbucaf?

PITIC 4: Marul cine mi-a muscraf?

PITIC 5: Chiar si furculita mea,
Nu mai e la loc asa!

PITIC 6: Lapte nu mai e-n pahar...
E un hot pe-aici..... e clar!

PITIC 7: Chiar si cu cutitul meu
A umblaf.... v-o spun drept eu!

TOTI PITICII:

Cineva ne-a vizitat
Cine oare? Cin' sa fie?

Se duc langa pat:

PITIC 1:

Raspunsul la intrebare
Sa fie acesta oare?

PITIC 2:

E o fata minunata
Dulce si nevinovata!

Fata se ridica:

PITIC 3:

Cine esti, fata frumoasa?
Cum ai ajuns in asta casa?

ALBA CA ZAPADA:

Iertati-ma de v-am gresit
Dar soarta rea, ea m-a gonit...
Si vitrega regina, mama mea,
Ce- a vrut sa ma omoare, piata rea,
Ea este tare manioasa
Ca sunt mult, cu mult mai frumoasa!

PITIC 4:

Te-am ruga, ramai la noi,
Fii a noastra surioara!
Maturi, speli si-arunci gunoi,
De cu ziua pana-n seara.
Noi, cu drag, in zori pornim
Muntii sa ii scormonim,
Tu ramai sa ne astepti
Mancare sa pregatesti.

PITIC 5:

Dar ai grija, te fereste
De strini, de oameni rai,
De urata vrajitoare,
Care vrea sa te omoare...

ALBA CA ZAPADA:

Ma-nvoiesc sa stau aici
In casuta cu pitici.

Piticii canta si danseaza in jujurul ei:

Aiho, aiho, suntem pitici misto
Avem si haine si papuci
Si nasul plin de mucii!
POVESTITORI:

Departa-n vale, la palat,
Vitrega mama, piata rea,
Priveste in oglinda sa.
Si vede ca se-ascunde-n munti
La piticii cei carunti,
Frumoasa Alba ca Zapada.

“Netrebna! Sa moara!” spune ea
Si-ndata-n oala plamadi
Un mar frumos, cum nu era,
Un altul, dar il otravi,
Si haine rele isi croi
De biata baba precupeata.
Si o porni de dimineata
Sa treaca peste 7 munti
La piticii cei carunti.

ALBA CA ZAPADA:

Buna ziua, precupeata,
Unde mergi de dimineata?

IMPARATEASA:

Mergi cu mere dulci la piata
Nu vrei unul mai gustos
Uite, asta-i mai frumos!

ALBA CA ZAPADA:

Multumesc, dar nu primesc,
Mergi in pace iti doresc!

IMPARATEASA:

Dar nu-ti fie teama, fata,
Uite, maru-l tai indata,
O parte mie, una tie,

Doar de bine sa ne fie!
(taie marul in doua)

ALBA CA ZAPADA:

Bine baba-ti multumesc,
Bani eu nu am sa-ti platesc!

IMPARATEASA:

Bunatatea-ti rasplatesc
Marul cand iti daruiesc.

Alba ca Zapada musca din mar si cade jos.

IMPARATEASA:

HA, ha, ha, te-am pacalit!
Marul era otravit!
Cu tine s-a ispravit
Ha, ha, ha, am reusit!

Oglinda, oglinjoara,
Cine-i mai frumoasa-n tara?

OGLINDA:

Acum doar tu esti cea ramasa
Si-n tara esti cea mai frumoasa!

Imparateasa iese. Intra piticii cantand:

PITIC 1:

Se pare ca iubita floare
Rapusa e de vrajitoare,
S-o plangem fara de-ncetare.

Apare printul:

PRINTUL:

Suspin si plans am auzit

Spre vale cand eu am pornit.
As vrea cu drag sa va ajut.

PITICII:

Ajuta-ne de vei putea!

PRINTUL:

Piticilor, eu v-as ruga,
Sa nu fiti rai si tare-as vrea,
S-o duc pe fata-n tara mea!

O ridica pe Alba ca Zapada:

ALBA CA ZAPADA:

Doamne, ce mi s-a-ntamplat?
Un vis rau oare-am visat?
Din marul babei am muscat
Si-apoi, pe data-am lesinat.

PITICII :

Ce bine e ca te-ai trezit !

PRINTUL:

Frumusetea ta sub soare
Este fara asemanare,
Inima toata mi-a furat
Glasul tau cel minunat!
Te-as ruga , cu bucurie,
Ca sa fii a mea sotie;
La mine-n tara cea frumoasa
Sa fii mandra-mparateasa.

ALBA CA ZAPADA:

E minunat ce spui, iti multumesc,
Dar pe pitici nu pot sa-i parasesc!

PRINTUL:

Veniti si voi cu dansa-n tara mea
Si inima de bucurie-mi va canta!

PITICUL 2:

Ai dreptate, imparate,
Mergem cu tine departe
Si asa toti vom scapa
De regina asta rea.

Se incinge o hora cu toate personajele.

POVESTITORI:

Si-n vremea cand s-au cununat,
S-a-ntins poporul adunat
Sa joace-n drum dupa tilinci
Cu zurgalaii la opinci
Ca-n port de sat.

Iar la ospat un rau de vin,
Mai un hotar, tot a fost plin
De mese si de oaspeti rari
Tot crai si tot craiese mari,
Alaturea cu ghiverari
De neam strain.

A fost atata chin si cant,
Cum nu s-a pomenit cuvant
Si soarele mirat, sta-n loc,
Ca l-a ajuns si-acest noroc
Sa vada el atata joc
Pe-acest pamant.

Regina mea cand auzi,
De ciuda, asa se urati,
Si se-ndoi si se poci
Si-n lumea larga ea fugi.

POVESTEA SPUNE, DAR SPUN SI EU
CA "BINELE INVINGE ORICE RAU"

